

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

2 februari 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 29

Woensdag 2 februari 2000
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het tekort aan onderwijzers	1
Actuele vraag van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over verkeersopvoeding op school ter bestrijding van verkeersagressie	2
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de juridische basis en verantwoording van een omzendbrief van de minister met betrekking tot het bij de Senaat aanhangige wetsontwerp inzake de onderwijsmiddelen	3
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de beslissing van de minister-president om een officieel bezoek aan Wenen af te zeggen naar aanleiding van de Oostenrijkse regeringsvorming	4
Actuele vraag van de heer John Taylor tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de eventuele aansluiting van de Vlaamse regering bij de deontologische code van de Vlaamse volksvertegenwoordigers inzake dienstverlening aan de bevolking	5
Regeling van de werkzaamheden	6

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.30 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Norbert De Batselier, Niki De Gryze : gezondheidsredenen ;

Marc Cordeel, Freddy Sarens, Jacques De Volder : buitenslands ;

Marcel Logist : familieverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het tekort aan onderwijzers

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het tekort aan onderwijzers.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, uit een arbeidsmarktonderzoek van het departement Onderwijs is gebleken dat er tegen 2004 in het lager onderwijs een tekort van 850 tot 900 voltijdse betrekkingen zou kunnen zijn. Het is de eerste maal dat een dergelijk onderzoek is verricht. Dat zal ons in de toekomst misschien de mogelijkheid bieden het beleid bij te sturen. Misschien kunnen we daardoor het tekort in de toekomst vermijden of verkleinen.

Uit het onderzoek is niet enkel een tekort gebleken. Er zou tegen 2004 mogelijk ook een overschot aan kleuterleiders kunnen ontstaan. Ik zou u dan ook willen vragen, mevrouw de minister, welke maatregelen u denkt te treffen om dat op een of andere wijze op te vangen, bij te sturen of – indien bepaalde beleidsmaatregelen het mogelijk maken – te voorkomen.

Er is sprake van het aanboren van de stille reserve. Dat kan een oplossing bieden. We moeten het beroep van onderwijzer opnieuw aantrekkelijk maken. Een mogelijke aanpak is het uitbouwen van een lerarenpool. Dat biedt jonge leraren reeds van in het begin van hun loopbaan enige financiële en beroepszekerheid. Dat zal wellicht niet volstaan. De prognoses van nieuwe afstuderende leraren kunnen de balans al evenmin in evenwicht brengen.

Men beschikt momenteel over de mogelijkheid om kleuterleiders in de eerste graad van het basisonderwijs les te laten geven. Het decreet op de lerarenopleiding voorziet in deze noodoplossing. Het is de vraag of het een uitweg kan bieden.

Men zou ook kunnen proberen het overschot aan kleuterleiders in het lager onderwijs in te zetten, maar dan niet enkel in de eerste graad. Men kan proberen die mogelijkheid uit te breiden naar alle graden. Dat moet dan wel gekoppeld worden aan de voorwaarde van navorming en bijscholing. Het gaat tenslotte om sterk verschillende opleidingen. Het departement kan deze bijscholing misschien opzetten of stimuleren. Zij moet de beroepsheroëntering van kleuterleiders mogelijk maken en het tegen 2004 voorspelde tekort oplossen. Mijn vraag is dan ook wat u van die suggestie vindt en welke andere mogelijkheden u in uw beleid vooropstelt om het tekort te voorkomen ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de suggesties van de heer Sannen zijn zeker het overwegen waard. De kost van onze leerkrachten is uiteraard een van onze grote zorgen. Ik heb zelf altijd gesteld dat een goed onderwijs staat of valt met de kwaliteit van de leerkrachten. Kwalitatief onderwijs kan met andere woorden enkel worden gerealiseerd als men over voldoende leraren beschikt.

Het valt me in deze context op dat het aantal geïnteresseerde studenten volgens de studententelling in september 1999 sterk is toegenomen. Op sommi-

Vanderpoorten

ge plaatsen gaat het om een stijging met maar liefst 50 percent. Er is verder ook een inhaalbeweging aan de gang voor de verloning van de kleuterleiders. Dat kan die – overigens positieve – evolutie wel hebben beïnvloed.

Toch is er een actieplan op diverse terreinen nodig. Dan denk ik aan een actieplan op lange termijn, maar ook op korte termijn. We moeten vrij snel met het parlement een gedachtewisseling houden over de vraag in welke richting dat kan gaan. Kleuteronderwijzers kunnen inderdaad worden ingezet in de eerste graad van het basisonderwijs, weliswaar onder de voorwaarden uit het decreet over de lerarenopleiding. We stellen echter vast dat men daar op het terrein niet zo enthousiast op inspeelt : lesgeven in het basisonderwijs vergt immers een totaal andere attitude en vorming dan lesgeven in het kleuteronderwijs. We moeten dat dus trachten te verbreden, onder meer door bijsturing bij de opleiding zelf, maar zeker ook door het bijsturen van navorming en -scholing. We moeten ook eens kijken naar de omgekeerde beweging : in bepaalde disciplines in het secundair onderwijs zijn er tekorten, terwijl er in andere dan weer een overschot is. We moeten dus bekijken of we regenten ertoe kunnen bewegen de stap te zetten naar het basisonderwijs. Dat kan eveneens een oplossing zijn.

Concreter kan ik vandaag niet zijn. Al deze mogelijkheden worden nu reeds onderzocht door de administratie. Ik ben graag bereid daar dieper op in te gaan in dit parlement. De meest concrete oplossing waar we nu aan denken, is inderdaad die van de vervangingspools. Het grote voordeel daarvan is dat men pas afgestudeerde leerkrachten in het onderwijs kan houden. Een net afgestudeerde leerkracht die vroeger in september niet onmiddellijk een baan vond in het onderwijs maar wel ergens anders, was vaak verloren voor het onderwijs. Met die vervangingspools krijgen jonge mensen de kans een heel jaar een baan te hebben en ervaring op te doen. Zo denken we meer mensen in het onderwijs te kunnen houden.

Daarnaast moeten we ook een imagocampagne voeren voor het leraarschap. In het recente verleden werden leraren immers vaak blootgesteld aan heel veel kritiek. Dat was totaal ten onrechte : her en der gebeuren er al eens ongelukken, maar gelukkig gaat het om uitzonderingen. Ondertussen heb ik bij mijn plaatsbezoeken ervaren dat er schitterend werk wordt geleverd in het onderwijs, zeker in het basisonderwijs : mensen gaan en blijven er

meestal met heel veel tevredenheid aan de slag. Daar moeten we het meer over hebben. Het is voor een groot deel de taak van het beleid om op een positieve toon te communiceren over het leraarschap.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Ik dank de minister voor haar uitvoerig antwoord. Het verheugt me dat er zowel op lange als op korte termijn voorstellen worden ontwikkeld. Ik denk dat we deze kans – een overschot aan kleuterleidsters en een tekort aan onderwijzers – moeten aangrijpen om het tekort op korte termijn bij te sturen, mits inderdaad wordt voldaan aan de voorwaarden van navorming en bijscholing.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over verkeersopvoeding op school ter bestrijding van verkeersagressie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Baelen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over verkeersopvoeding op school ter bestrijding van verkeersagressie.

De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het voorbije weekend werden we helaas opnieuw geconfronteerd met een aantal gevallen van verkeersagressie. Gelukkig is het in ons land nog niet zo erg als in sommige van de ons omringende landen.

Een aantal weken geleden hebt u aangekondigd dat u overwoog rijlessen te introduceren in het secundair onderwijs en ze ook op te nemen in de eindtermen. U zei eveneens dat u kon overwegen de rijsscholen en de rijsschoolinstructeurs in te schakelen bij dat project. Nu wordt in een rijsschool voornamelijk op een technische wijze aan verkeersonderwijs gedaan, aan de hand van het verkeersreglement. Is het mogelijk dat het project ook

Van Baelen

oog heeft voor verkeersopvoeding, verkeersattitudes en het omgaan met agressie ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik ben blij dat ik hierover een verduidelijking mag geven. De voorbije weken werd het accent vooral gelegd op het theoretische rijexamen, maar dat vormt slechts een detail van de verkeersopvoeding en wordt als het sluitstuk beschouwd.

De verkeersopvoeding in de scholen begint reeds in de derde kleuterklas. Daarbij vertrekt men van de situatie van het jonge kind. De verkeerssituatie in zijn of haar omgeving wordt op een heel praktische manier ontleed, en de lessen worden op een heel praktische manier op school of in de omgeving van de school gegeven. De verkeersopvoeding wordt voortgezet in het basisonderwijs, en het is onze bedoeling om de lessenreeks te vervolledigen in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs. Ook in het secundair onderwijs zal worden vertrokken van de situatie van de leerling. Uiteraard zullen ook voorbeelden uit de praktijk worden gegeven. Het is de bedoeling dat de leerlingen aan den lijve ondervinden wat mobiliteit is. Alle aspecten ervan zullen in aanmerking komen.

De lessen gaan niet zozeer over de wagen, want die komt pas op de laatste plaats. Ze behandelen in de eerste plaats de zwakke weggebruiker : zijn of haar gedrag, de noodzakelijke attitudes om zich op een veilige manier in het verkeer te begeven, alternatieven, en defensief gedrag. Bijgevolg zullen heel uiteenlopende zaken worden besproken met de leerling. Die moeten ertoe leiden dat de leerling zich heel goed bewust is van de gevolgen van agressief rijgedrag voor anderen. Dat is het doel van de verkeersopvoeding. Het theoretische rijexamen is slechts een detail. Gedrag, attitudes en mogelijkheden in het verkeer staan centraal.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, ik bedank de minister voor haar antwoord. Ik leid eruit af dat een duidelijk pedagogisch project wordt uitgewerkt voor de eindtermen, en ook dat het veel verder gaat dan enkel de behandeling van technische aspecten zoals het verkeersreglement en het theoretische rijexamen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de juridische basis en verantwoording van een omzendbrief van de minister met betrekking tot het bij de Senaat aanhangige wetsontwerp inzake de onderwijsmiddelen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de juridische basis en verantwoording van een omzendbrief van de minister met betrekking tot het bij de Senaat aanhangige wetsontwerp inzake de onderwijsmiddelen.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, tijdens de voorbije legislatuur werd herhaaldelijk gekankerd over decreten die tot stand kwamen zonder dat men daarbij zicht had op de datum waarop ze van kracht werden. Ik geef u het voorbeeld van het decreet over het algemeen welzijnswerk. Dat werd in de loop van 1999 goedgekeurd en in augustus 1999 gepubliceerd in de bijlage van het Belgisch Staatsblad, maar het had terugwerkende kracht tot 1 januari 1999. Met heel veel genoegen stelde ik vast dat de regeerverklaring vermeldt dat er minder regelgeving moet zijn. Toch vroeg de heer Van Rompuy vorige week waar de ontwerpen van decreet van deze regering blijven.

Mevrouw de minister, ik weet dat werd onderhandeld over het Sint-Elooisakkoord, dat momenteel wordt besproken in de Senaat. De Vlaamse regering heeft beraadslaagd en heeft een beslissing genomen over de uitvoering ervan. Kan de Vlaamse regering op basis van een wet die nog niet werd goedgekeurd, beraadslagen en omzendbrieven versturen naar de scholen ? Dat getuigt van een overdreven ijver om regels in te voeren, nog voor ze rechtskracht krijgen. Bij de Raad van State kan verhaal worden aangetekend tegen de omzendbrief van 20 januari 2000, waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat de basis ervan is gelegen in een wetsontwerp. Voor mij kan dat niet door de beugel. Vreest u niet dat de Vlaamse regering te snel heeft willen handelen ? Te snel handelen, zonder wette-

Van Vaerenbergh

lijke basis, is niet goed. We zijn een parlement en moeten onszelf respecteren.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, onze handwijze is correct omdat het gaat om een niet normatieve omzendbrief. De brief legt dus geen nieuwe bepalingen op, maar vraagt de scholen om bijkomende informatie.

We hebben proactief willen optreden omdat we van de scholen vaak de kritiek krijgen dat ze te veel administratief werk hebben. U weet dat er in de scholen twee officiële, maar eigenlijk drie tellingen zijn : een in september voor de statistieken, een in oktober voor de juiste leerlingenaantallen, en een op 1 februari. Als we nog hadden gewacht, zou daar nog een vierde telling aan moeten worden toegevoegd. Daarom hebben we een omzendbrief gestuurd om de scholen te vragen op 1 februari bijkomende gegevens, die men nodig heeft voor de leerlingentellingen voor de federale overheid, mee op te nemen. Dat bespaart de scholen heel veel werk.

Ik krijg nu van u de kritiek dat we te snel hebben gewerkt. Als we echter deze maatregel niet hadden genomen, dan was er kritiek gekomen van de scholen dat we hen opnieuw extra belasten.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik dank de minister voor dit antwoord, maar het bevredigt me als jurist geenszins. De omzendbrief vermeldt als regelgeving een wetsontwerp. Dat kan geen basis zijn.

U had kunnen zeggen dat u de gegevens vraagt op basis van algemene principes omdat ze nuttig zijn en in de toekomst kunnen worden gebruikt. Daarmee zou ik akkoord gaan. Het kan voor mij echter niet door de beugel dat u steunt op een wetsontwerp dat niet werd besproken en niet werd goedgekeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de beslissing van de minister-president om een officieel bezoek aan Wenen af te zeggen naar aanleiding van de Oostenrijkse regeringsvorming

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de beslissing van de minister-president om een officieel bezoek aan Wenen af te zeggen naar aanleiding van de Oostenrijkse regeringsvorming.

We hebben een bericht van verhindering ontvangen van de minister-president. Hij bevindt zich tot 3 februari in het buitenland. Minister Vanderpoorten zal in zijn plaats antwoorden. (*Gelach en rumoer*)

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik hoop dat de minister-president op reis is naar Oostenrijk, waar hij misschien zijn iets succesvollere liberale collega Haider zou kunnen ontmoeten. (*Rumoer en opmerkingen*)

Ik heb vernomen dat de minister-president een geplande reis naar Oostenrijk, waar hij een officieel bezoek zou afleggen, niet zal maken uit protest tegen het feit dat een bepaalde partij zal deelnemen aan de regering. Deze partij werd nochtans democratisch verkozen met meer stemmen dan de partij van de heer Dewael in dit land.

Ik ben bijzonder verbolgen en geschokt, niet alleen door de verklaringen van de minister-president maar ook door die van de federale ministers en de partijen die ze vertegenwoordigen. Blijkbaar is het in Europa niet meer mogelijk om op een democratische manier, via een verkiezingsuitslag, het beleid in een land te veranderen of te bepalen. Het buitenland zegt wie wel en wie niet aan een regering mag deelnemen. Blijkbaar zijn de traditionele politieke partijen bang omdat ze stelselmatig macht verliezen en klampen ze zich daaraan vast met allerlei ondemocratische methodes.

Ik stel ook vast dat de federale minister van Buitenlandse Zaken zich op het bevoegdheidssterrein van uw regering waagt door te verklaren dat Oostenrijk moet worden geboycot, ook op toeristisch

Dewinter

vlak. Men gaat zelfs zo ver om de economische belangen van ons land, meer bepaald die van de toeristische sector, te schaden omdat men zijn zin niet krijgt.

Ik heb de indruk dat dit alles niets met Oostenrijk, niets met de FPÖ en niets met Haider te maken heeft, maar alles met Vlaanderen en de komende gemeenteraadsverkiezingen. Alle argumenten die worden opgesomd door de heer Dewael en door de federale ministers en partijen die ze vertegenwoordigen, hebben te maken met het feit dat als het in Oostenrijk kan, het misschien morgen ook in Vlaanderen kan. Het kan misschien op 8 oktober in Gent, Mechelen, Antwerpen en Vilvoorde. Waarom zouden de christen-democraten of liberalen in Oostenrijk anders zijn dan in Vlaanderen ?

Ik sluit af met het tonen van een foto. Tien jaar geleden is de Vlaamse regering met alle partijen, met uitzondering van Agalev, officieel op bezoek geweest bij de toenmalige gouverneur van Karinthië, de heer Haider. Gaston Geens was toen minister-president, de heer Dewael minister van Cultuur. Van hypocrisie gesproken !

De voorzitter : Wilt u uw vraag stellen, mijnheer Dewinter ? Uw spreektijd is voorbij.

De heer Filip Dewinter : Ik sluit af met mijn vraag. Mevrouw Vanderpoorten, u moet de eer van de minister-president redden en de kastanjes uit het vuur halen. Dat typeert hem. Welke maatregelen zult u nog nemen ? Zult u het Vlaams Huis in Wenen sluiten ? De Agalev-fractie zegt van ja. We noteren dat. Zult u de diplomatieke vertegenwoordiger van de Vlaamse regering uit Oostenrijk terugroepen ? Opnieuw hoor ik ja aan de linkerzijde. De liberale fractie is iets minder enthousiast. Welke maatregelen zult u nog nemen ? Houd er rekening mee dat als u zulke maatregelen overweegt of uitvoert, u daarmee de democratische spelregels en de wil van het Oostenrijkse volk met de voeten treedt. Ik ben er tenslotte van overtuigd dat hier net als in Oostenrijk uiteindelijk de wil van het volk via democratische verkiezingen zal overwinnen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het is mijn bescheiden mening dat hier eerder een exposé is gehouden dan een vraag gesteld. Ik zal toch proberen te antwoorden op wat denkelijk de uiteindelijke vraag was.

Het is inderdaad zo dat er een bezoek was gepland van de minister-president, in zijn hoedanigheid van minister van Buitenlandse Zaken, aan de gemeenschapsattaché en de Vlaamse vertegenwoordigers in Wenen. In de rand daarvan werd ook een bezoek overwogen aan de minister van Buitenlandse Zaken, de heer Schüssel. Dat werd nog onderzocht door de administratie. De minister-president heeft het zinnig geacht om de onderhandelingen over het eventuele bezoek af te gelasten op het moment dat de Oostenrijkse regeringsonderhandelingen de richting uitgingen waarin ze uiteindelijk zijn geëindigd. Dat heeft niets te maken met inmenging in interne betrekkingen van het land in kwestie, maar wel met de keuze die men als land en als regering maakt om betrekkingen aan te knopen met om het even welk ander land.

Van verdere maatregelen tegenover Oostenrijk heb ik momenteel geen weet. (*Applaus bij AGA-LEV, de SP, de VLD en VU&ID*)

De voorzitter : Het incident is gesloten, want u hebt uw spreektijd reeds overschreden, waardoor uw recht op repliek verloren is gegaan. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter ; aanhoudend rumoer bij het VB ; VB verlaat de zaal*)

Actuele vraag van de heer John Taylor tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de eventuele aansluiting van de Vlaamse regering bij de deontologische code van de Vlaamse volksvertegenwoordigers inzake dienstverlening aan de bevolking

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Taylor tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de eventuele aansluiting van de Vlaamse regering bij de deontologische code van de Vlaamse volksvertegenwoordigers inzake dienstverlening aan de bevolking.

Minister Vanderpoorten zal in de plaats van de minister-president antwoorden.

De heer John Taylor (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, tijdens de vorige legislatuur werd door het Vlaams Parlement een deontologische code goedgekeurd. Ondertussen wordt die ook toegepast, en werd er een commissie

Taylor

voor Deontologie opgericht. De voorzitter van dit parlement heeft aan tal van andere assemblees en aan de gemeente- en provincieraden het verzoek gericht om deze deontologische code ook bij hen door alle politieke mandatarissen toe te laten passen.

In deze deontologische code komt onder meer de publiciteit voor dienstverlening aan bod. Ik denk aan het verbod om in een rechtstreeks schrijven aan de burgers melding te maken van het resultaat van vroegere dienstverleningen of fotomateriaal toe te voegen.

We stellen vast dat deze code door de meeste collega's correct wordt toegepast. Toch moeten we vaststellen dat een collega uit uw regering, namelijk de heer Landuyt, deze code flagrant heeft geschonden bij de nieuwjaarswensen die hij rond de jaarwisseling verstuurde en waarbij hij zowel fotomateriaal als een prestatie staat meezond. Hij is trouwens niet de eerste die deze code overtreedt. Vorige week hebben we hier reeds een vraag gehad over De Lijn, waarbij minister Stevaert volgens ons de principes van de deontologische code licht overschreed.

Is het de bedoeling dat deze regering de deontologische code naleeft? Past ze die al toe? De vorige Vlaams regering had de code ondertekend, heeft deze regering dat al gedaan? De voorzitter van het parlement heeft al aan de regering gevraagd hoe het ermee stond. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering in verband met de deontologische code?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Er is enkele weken geleden inderdaad een brief aangekomen van de voorzitter van het parlement met de vraag aan de regering om de deontologische code opnieuw te onderschrijven. We hebben akte genomen van de deontologische code en vervolgens zijn we iets verder gegaan. We hebben afgesproken om de deontologische code en commissie ruimer te zien. We hebben dat ook aan de heer De Batselier laten weten.

We zouden een decreet willen ontwerpen voor iedereen die met overheidscommunicatie te maken

heeft : parlement, regering en overheidsdiensten. In de brief aan de voorzitter vraagt de minister-president wat het meest opportuun zou zijn : een decretaal initiatief van de regering, van het parlement of van beide samen. We opperen nog enkele ideeën in de brief, onder meer om een commissie van externen samen te stellen. Het verschil tussen het wetgevende en het uitvoerende werk moeten duidelijk worden aangegeven. Iedereen heeft nood aan nuances in de code.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de brief aan de heer De Batselier dateert van november, het verwondert me dat er nog geen antwoord is. Het verwondert me al evenzeer dat u de code nog niet toepast. Het lijkt me logisch dat u daar volledig achterstaat en dat eventuele uitbreiding kan worden besproken. De nota-De Batselier heeft het daar trouwens ook over. Hij vraagt dat aan alle democratische politieke partijen. Maar het blijft een minimum voor de regering om de code te erkennen. Ik vind het kras dat uitgerekend twee SP-ministers de code met de voeten treden. Hoe kan men dan van de parlementsleden verwachten dat zij dat niet doen?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 8 februari 2000 om 14 uur en op woensdag 9 februari 2000 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.04 uur.*
